

AMERIKAANSKI SLOVENEC

Katoliški list za slovenske delavce v Ameriki in glasilo Družbe sv. Družine.

STEVILKA 88.

JOLIET, ILLINOIS. OKTOLRA 1915

LETNIK XXIV

Avstro-Nemci v Volhiniji poganjajo Ruse nazaj.

General von Linsingen zopet zavzel utrjeno mesto Lutsk.
Maršal von Hindenburg napreduje v svojem po-
hodu proti Dvinskemu. Italijani streljali na
bolnišnico Rdečega križa v Gorici.

Tristotisoč avstrijskih in nemških vojakov začelo prodirati proti Srbiji.

Berlin (brezično v Tuckerton), 27. sept. — Današnje dunajsko uradno dnevno naznani se glasi: "Italijani so včeraj omejevali svojo delavnost na bombardiranje bolnišnice Rdečega križa v Gorici, ki jo je bilo razločno spoznati po praporu Rdečega križa, ki je vihral nad njo. Pet izstrelkov je zadele svoj cilj. Eden je razpolnil v operacijski dvorani. Tri izstrelki v nepristojnih izstrelkih je padlo v neposredni bližini bolnišnice."

"To bombardiranje je prestopek mednarodnega zakona; kajti bolnišnica ni sinjal vojaškim syrahm, niti ni bilo nobenih čet v neposredni bližini iste."

(Avstrijsko uradno naznani, brzljeno včeraj čez London, ni omenjalo bombardiranja bolnišnice; očitno je angleški cenzor to točko črkal.)

Uspeh podmorskega čolna.

Berlin (brezično v Sayville, L. I.), 27. sept. — Neki francoski prevozni parnik 5,000 tonov je bil pogrenjen po nekem avstrijskem podmorskem čolnu v Libijskem morju, kakor pravi brzjavka iz Aten na "Frankfurter Zeitung". Parnik je vozil premog iz Malte v Ciper.

Ogenj na laški vojni ladji.

Pariz, 28. sept. — Brzjavka Havaso agenciji iz Brindisijsa pravijo:

"Na krovu italijanske vojne ladje 'Benedetto Brin' je nastal ogenj, ki mu je sledila silna eksplozija. Osem častnikov in 379 mornarjev je bilo rešenih dosedaj. Posadka je štela 700 do 800 mož. Podadimir Ernesto Rubin de Corvin, poveljnik ladje, se nahaja med mrtvimi. 'Ogenj je nastal slučajno.'

Z ruskega bojišča.

Dunaj, 27. sept. — Sledče uradno naznani iz vojnega glavnega stana je bilo izdano noco:

"Kar se tiče vzhodne Galicije in kraje ob Ikvji, je bila ruska protifenziva zlomljena v volhinijskem trdnjaskem okraju. Včeraj je sovražnik zapustil postojanke severozapadno od Dubna in v styrskem odseku blizu Lutsk ter se umaknil v vzhodni smeri. Mostni branik vzhodno od Lutsk je zopet v naših rokah."

Nemško uradno naznani.

Berlin, 27. sept. — Nemški vojni urad je danes izdal sledče službeno naznani:

"Na jugozapadni fronti od Dvinskemu je bila včeraj nadaljnja postojanka sovražniku. Ujeli smo devet

na videz primanjkuje moči, da bi izvršili svoje velike načrte.

Berlin poroča uspehe.

Berlin, 29. sept. — Maršal von Hindenburg je zopet napredoval v svoji kampanji proti Dvinskemu, kakor je danes naznani vojni glavni stan. General von Linsingen je spet zavzel Lutsk in pognal Rusce nazaj v Volhiniji za Kormin in Putilovko. Nemško konjištvo se je umaknilo iz okrožja vzhodno od Vilejke.

Razvoj balkanskega položaja.

London, 28. sept. — Zadnje brzjavke iz Sofije pravijo, da Bolgarija namerava ostati neutralna in da je bila mobilizacija namenjena edinole v podporo vladnih diplomatskih prizadev.

Prvi minister Radoslavov je zagotovil Rusiju in Anglijo, da mobilizacija namerjena proti Srbiji, in je obljubil, da boda Bolgarija odgovorila na zavezniško noto v nekaj dneh.

Zanikanje napadne namere od strani Bolgarije tvori predmet vseh zadnjih brzjavk iz Sofije, a položaj se ni smatrati pojasnjem.

Zavezniški obljubljajo pomoč.

London, 28. sept. — "Če bode bolgarski mobilizaciji sledilo napadno vedenje na strani naših sovražnikov, smo pripravljeni dati našim prijateljem na Balkanu vso podporo v naši moči tako, da jima bo dobro došla, v soglasju z našimi zavezniiki," je jasno naznani sir Edward Grey, angleški tajnik za zunanje stvari, v zbornici prostakov danes popoldan.

Grška in Srbija.

Berlin (brezično v Sayville), 28. sept. — Agentura za prekmorske novice poroča, da je Grška obvestila Srbijo, da se bo protivila prehodu tujih čet skozi grško ozemlje.

Vojne potrebsčine za Turčijo.

Atene, 28. sept. — Dvatisoč vagonih nakladov vojnih potrebsčin za Turčijo čaka ob ogrski meji svoje nadaljnje prevoženje. Z Bolgarijo in Rumunijo se vrše pogajanja za dovolitev prevoženja.

Avstro-Nemci začeli napadati.

London, 29. sept. — Nemški načrti, prodreti preko Balkana na pomoč Turkom, se že izvaja, kakor brzjavka pravijo, da Bolgarija napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Bolgarija še uganka.

Stališče Bolgarije je še uganka. Atenski poročevalec Havasove agencije pravijo, da je pričakovati, da Bolgarija príčne napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Neka brzjavka čez Pariz pravijo, da je bolgarska vlada s prvim ministrom Radoslavom na čelu odstopila in da pride na krmilo Rusom in Angležem, prijazna vlada z g. Malinovom na čelu.

Vojni potrebsčine za Turčijo.

Atene, 28. sept. — Dvatisoč vagonih nakladov vojnih potrebsčin za Turčijo čaka ob ogrski meji svoje nadaljnje prevoženje. Z Bolgarijo in Rumunijo se vrše pogajanja za dovolitev prevoženja.

Avstro-Nemci začeli napadati.

London, 29. sept. — Nemški načrti, prodreti preko Balkana na pomoč Turkom, se že izvaja, kakor brzjavka pravijo, da Bolgarija napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Bolgarija še uganka.

Stališče Bolgarije je še uganka. Atenski poročevalec Havasove agencije pravijo, da je pričakovati, da Bolgarija príčne napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Vojni potrebsčine za Turčijo.

Atene, 28. sept. — Dvatisoč vagonih nakladov vojnih potrebsčin za Turčijo čaka ob ogrski meji svoje nadaljnje prevoženje. Z Bolgarijo in Rumunijo se vrše pogajanja za dovolitev prevoženja.

Avstro-Nemci začeli napadati.

London, 29. sept. — Nemški načrti, prodreti preko Balkana na pomoč Turkom, se že izvaja, kakor brzjavka pravijo, da Bolgarija napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Bolgarija še uganka.

Stališče Bolgarije je še uganka. Atenski poročevalec Havasove agencije pravijo, da je pričakovati, da Bolgarija príčne napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Vojni potrebsčine za Turčijo.

Atene, 28. sept. — Dvatisoč vagonih nakladov vojnih potrebsčin za Turčijo čaka ob ogrski meji svoje nadaljnje prevoženje. Z Bolgarijo in Rumunijo se vrše pogajanja za dovolitev prevoženja.

Avstro-Nemci začeli napadati.

London, 29. sept. — Nemški načrti, prodreti preko Balkana na pomoč Turkom, se že izvaja, kakor brzjavka pravijo, da Bolgarija napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Bolgarija še uganka.

Stališče Bolgarije je še uganka. Atenski poročevalec Havasove agencije pravijo, da je pričakovati, da Bolgarija príčne napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Vojni potrebsčine za Turčijo.

Atene, 28. sept. — Dvatisoč vagonih nakladov vojnih potrebsčin za Turčijo čaka ob ogrski meji svoje nadaljnje prevoženje. Z Bolgarijo in Rumunijo se vrše pogajanja za dovolitev prevoženja.

Avstro-Nemci začeli napadati.

London, 29. sept. — Nemški načrti, prodreti preko Balkana na pomoč Turkom, se že izvaja, kakor brzjavka pravijo, da Bolgarija napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Bolgarija še uganka.

Stališče Bolgarije je še uganka. Atenski poročevalec Havasove agencije pravijo, da je pričakovati, da Bolgarija príčne napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Vojni potrebsčine za Turčijo.

Atene, 28. sept. — Dvatisoč vagonih nakladov vojnih potrebsčin za Turčijo čaka ob ogrski meji svoje nadaljnje prevoženje. Z Bolgarijo in Rumunijo se vrše pogajanja za dovolitev prevoženja.

Avstro-Nemci začeli napadati.

London, 29. sept. — Nemški načrti, prodreti preko Balkana na pomoč Turkom, se že izvaja, kakor brzjavka pravijo, da Bolgarija napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Bolgarija še uganka.

Stališče Bolgarije je še uganka. Atenski poročevalec Havasove agencije pravijo, da je pričakovati, da Bolgarija príčne napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Vojni potrebsčine za Turčijo.

Atene, 28. sept. — Dvatisoč vagonih nakladov vojnih potrebsčin za Turčijo čaka ob ogrski meji svoje nadaljnje prevoženje. Z Bolgarijo in Rumunijo se vrše pogajanja za dovolitev prevoženja.

Avstro-Nemci začeli napadati.

London, 29. sept. — Nemški načrti, prodreti preko Balkana na pomoč Turkom, se že izvaja, kakor brzjavka pravijo, da Bolgarija napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Bolgarija še uganka.

Stališče Bolgarije je še uganka. Atenski poročevalec Havasove agencije pravijo, da je pričakovati, da Bolgarija príčne napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Vojni potrebsčine za Turčijo.

Atene, 28. sept. — Dvatisoč vagonih nakladov vojnih potrebsčin za Turčijo čaka ob ogrski meji svoje nadaljnje prevoženje. Z Bolgarijo in Rumunijo se vrše pogajanja za dovolitev prevoženja.

Avstro-Nemci začeli napadati.

London, 29. sept. — Nemški načrti, prodreti preko Balkana na pomoč Turkom, se že izvaja, kakor brzjavka pravijo, da Bolgarija napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Bolgarija še uganka.

Stališče Bolgarije je še uganka. Atenski poročevalec Havasove agencije pravijo, da je pričakovati, da Bolgarija príčne napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Vojni potrebsčine za Turčijo.

Atene, 28. sept. — Dvatisoč vagonih nakladov vojnih potrebsčin za Turčijo čaka ob ogrski meji svoje nadaljnje prevoženje. Z Bolgarijo in Rumunijo se vrše pogajanja za dovolitev prevoženja.

Avstro-Nemci začeli napadati.

London, 29. sept. — Nemški načrti, prodreti preko Balkana na pomoč Turkom, se že izvaja, kakor brzjavka pravijo, da Bolgarija napadati Srbijo v petnajstih dneh. Bolgarski generalni štab in številni nemški častniki delajo načrte za vojskovanje, a bolgarski častniki pravijo, da Grška ne bo napadena.

Bolgarija še uganka.

Stališče

Amerikanski Slovenec

Ustanovljen l. 1891.

Prvi, največji in edini slovenski katoliški list za slovenske delavce v Ameriki ter glasilo Družbe sv. Družine.

Izdaja ga vsaki torek in petek Slovensko-Ameriška Tiskovna Družba Inkorp. l. 1899.

v lastnem domu, 1006 N Chicago St. Joliet, Illinois.

Telefoni: Chicago in N. W. 100.

Naročnina:
Za Združene države na let... \$2.00
Za Združene države za pol leta... \$1.00
Za Evropo na leta..... \$3.00
Za Evropo za pol leta..... \$1.50
Za Evropo za četr leta..... \$1.00

PLAČUJE SE VNAPREJ.

Dopisi in denarne pošiljatve naj se pošiljajo na:

AMERIKANSKI SLOVENEC
Joliet, Illinois.

Pri spremembu bivališča prosimo na ročnike, da nam natančno naznamo POLEG NOVEGA TUDI STARINASLOV.

Dopise in novice priobčujemo brezplačno; na poročila brez podpisa se ne oziroma.

Rokopisi se ne vračajo.

Cenik za oglase pošljemo na prošnjo.

AMERIKANSKI SLOVENEC
Established 1891.

Entered as second class matter March 11th, 1913, at the Post Office at Joliet, Ill., under the act of March 3rd, 1879.

The first, largest and only Slovenian Catholic Newspaper for the Slovenian Workingmen in America, and the Official Organ of Holy Family Society.

Published Tuesdays and Fridays by the SLOVENIC-AMERICAN PTG. CO. Incorporated 1899. Slovenic-American Bldg., Joliet, Ill.

Advertising rates sent on application.

CERKVENI KOLEDAR.

3. okt.	Nedelja	Kandid, muč.
4. "	Pondeljek	Fraucišek Seraf.
5. "	Torek	Placid in tovariši.
6. "	Sreda	Bruno, spozn.
7. "	Cetrtrek	Justina, dev.
8. "	Petak	Brigita, vdova.
9. "	Sobota	Dionizij, škop, m.

CERKVENI GOVOR ZA DEVET NAJSTO NEDELJO PO BINKOŠTIH.

Spisal škop Anton Martin Slomšek.

O malem številu izvoljenih.

"Veliko je poklicanih, malo pa izvoljenih." Mat. 32, 14.

1. Kdo se gostije ne veseli? Kdo povabljen rad ne pride? In vendor povabljeni današnjega sv. evanđelija niso hoteli priti.

2. Kako žalo mora ženini pri sebiti, ali povabljenih svatov ni, kadar je ura za ženitovanje! Kaj bi še le njegovov srce občutilo, če bi njegove vabiles zgrabilni in jih pobili! Taka se je kralju godila, kateri je po današnjem sv. evanđeliju svojemu sinu ženitino napravil.

3. Kdo pa je oni kralj? Oče nebeski. Kdo kraljevi ženin? Ježus Kristus. Kdo so povabljeni? Ljudje vsi, judje, nezabogci in tudi mi smo povabljeni na svatovščino (poroko), kojo božji Sin, s svojo nevesto sv. katoliško cerkvijo ima, na gostijo, kojo nam je v nebesih pripravil.

Kaj se vam zdi, ali bomo na nebeski gostiji sedeti? Težko; zakaj, veliko je povabljenih, malo izvoljenih?

4. Ker veliko nas srečo nebesko gostije premalo ceni.

5. Ker se premašo na nebesko gostijo pripravljamo. Bog nam pomagaj!

I.

Od nekdaj je vabil Bog na gostijo božjega kraljestva: najpoprej jude po preročih ali preroke so pregnali in morili. Povabil jih je v drugič po sv. Ivánu Krstniku; pa tudi njega niso ubogali; in kralj Herodež ga je ob glavo djal. Povabil je postal apostole jih klicat; ali sv. Jakoba so umorili, sv. Štefana kamenjali, in vse druge apostole križem svet razprodili, zakaj?

Ker niso božjega kraljestva celi. Zato jim je bilo pa tudi odzyvno, in drugim dano itd. Poglejte, veliko poklicanih, malo izvoljenih.

Drugi so bili poklicani malikovalci, nezabogci itd. Pojdite po vsem svetu itd. Oznanjuje: Božje kraljestvo je blizu. Kdor bo veroval itd. Ali tudi malikovalci so blizu tristo let božje kraljestvo zaničevali, poslanice božje pregnaniali in morili, ter ga hoteli zatreli. Se zdaj se po svetu tako godi v Kitajskem, v zamorskih deželah. Ko-

maj tretji del ljudij v praviv veri živi. Poglejte: Veliko poklicanih itd.

Tretji poklicani smo mi srečni, rojeni od krščanskih staršev, v sv. krščanski cerkvi izrejeni, ki med katoličani živimo, toliko sv. naukov slišimo, tako lahko sv. zakramente prejema-mo. Pa tudi med nami je veliko poklicanih, malo izvoljenih; ker nebesko kraljestvo premalo cenimo, in se ravno zato:

II.

Premalo se za nebesko kraljestvo pripravljamo. Ako bi danes Bog angel-a poslal, nas na gostijo nebeskega kraljestva zaklicat, koliko bi nas bilo pripravljenih, veselo ž njim iti? Neden Mladenč poreče: Sem še mlad, deklica, mož, žena itd. Tudi stara baba bi se branila, rekoč, da še ni pripravljena. In ako jutri, k letu pride, ali bomo pripravljeni? "Veliko poklicanih, malo izvoljenih."

2. Kaj pa je te zanikarnosti krivo? Pozabljivost. Popotniki smo, pa ne vemo, kje smo doma; dom pozabimo, pot zgubimo, v nebesih doma, pa v pekel zaidemo. — Veliko poklicanih, malo izvoljenih. Prevelika posvetna skrb, za premoženje, dobro življenje, od ju-trja do večera, od mladih dñij do starosti. Še jednega ocenaša ne utegnimo prav moliti.

"Kaj pa pomaga človeku ves svet" itd. In koliko je takih! Veliko poklicanih itd.

Prevelika posvetna dobra, kojo vživamo, ali pa iščemo, le na zemlji bi radi nebesa imeli; zato nas za nebesko veselje malo skrbim. Posvetne dobre ljubimo; zato nas gostija nebeska ne veseli. Pride smrt nam dobro-te pobere, in kaj nam pusti? Pekel. Oh, kako malo je takih ljudij, ki bi voljno po strmi poti, skozi ozka vrata v nebesa hodili. Veliko jih je, ki po široki cesti v pogubljenje dero. "Veliko poklicanih" itd.

3. Kaj nam je torej storiti? Vsak dan na nebesa pomisliti in srčne želje po njih obujati (Sv. Ignacij). Vsak dan tako živeti, kakor bi nam bilo še danes umrli (Sv. Anton puščavnik). Vsak dan kaj dobrega za nebesa storiti, če drugega ne, vsaj Očenaš in češeno Marijo za verne duše moliti. Tako pojedemo veselo na nebesko go-stijo, kadar nas kralj zakliče.

Konec. Preljubil miza v nebesih je že pogrnjenja, kraljeva gostija pripravljena; tudi nas častit prostor čaka. Oh, skrbimo, da ga ne izgubimo! Hitemo, da ne zamudimo, ampak, da bomo mi poklicani svatje, tudi izvoljeni. Amen.

SOCIJALISTOVSKA ZAROTA.

Zarota proti državi.

Priobčuje Rev. J. Plaznik.

(Nadaljevanje.)

Kljub dostavku pa ne verjamemo delegatom te konvencije. Tudi ne moremo verjeti ljudem, kateri toliko go-vore o mirovnem značaju te konven-cije, kateri hočejo biti delavčevi pri-jatejli. S samimi besedami socijalisti ne morejo dokazati ameriškemu ljud-stvu dobrega namena. Tudi nas ne

bodo nikoli prepričali, dokler bodo volili Debsa ali pošiljali v kongres ljudi, kakor Berger, ali izvolili v njihov narodni odbor ljudi William D. Haywoodovega kalibra. Morda ni bolje stvarni, s katerimi se socijalisti do-kaze živinščina, kakor omenjeni do-stavek. Istege mnenja smo tudi o prodati njihovih knjig iz narodnega urada, kakor "Industrial Unionism" in priobčanje člankov, kateri zagovarjajo neposredno delovanje. Po svojih de-nanjih bodo Marxianovi sojeni in ne po hinavskih besedah.

Iz vsega, kar smo rekli v tem po-glavlju, se jasno vidi, da će se naši-vesti državljan kmalu ne združijo v obrambu Amerike, se bo naše ljudstvo ločilo v dvoje vojskujočih se strank. Začetek slavnega rodu, kateri je zra-tel iz krvni hrabri vojakov iz 76. do-stava, delžela bo tripla več zla, kakor ju-naki, kateri so se borili in umrli 1812. delželo, katero ljubimo, bodo onečastili zločinci in anarhija.

Iz odstavka, katerega je spisal Arthur Giovannitti v socialistovskem li-stu "Weekly People", v New Yorku, 10. februarja 1912, se jasno vidi, kako niso I. W. W. vpravili Marxov upor s splošnim strajkom:

"Socijalistovska prihodnost je sa-mo v splošnem strajku; ne v mirnem strajku, ampak takem, kateri se bo smrtonosno bližal svojemu namenu, to je, z oboroženom ustašo in nasično prevrnitvijo družbenih razmer. Revo-lucija ne namevera ustanoviti nove družbe, ampak steti staro. Njen prvi namen je torej popolno uničenje države, da ne bo nikoli več delovala ali okrevala. I. W. W. mora postati no-va postavljala in nova ekskentiva v deželi, katero bo spodkopal to, ki se daj obstaja in pologom prevzela državna opravila, dokler se je popolno-ma ne polasti, kar se more zgoditi samo z revolucijo."

Ravno isti Giovannitti, ki je urednik socialistovskega italijanskega li-sta "Il proletario" v New Yorku, ka-teri list je eden izmed uradnih glasil našteh v Proceedings of the 1910 National Congress of the Socialist Party, piše članek dne 5. aprila 1913, pod naslovom: "Sabotage and Morality"; "Namen socijalistov in sindikal-istov je ta, da razlastimo srednji raz-red in damo v last delavskemu razredu.

"Vzeli bomo v posest vsa podjetja iz treh priročnih vzrokov, ker jih ra-

bimo, ker jih želimo, ker imamo moč, da jih vzamemo.

"Ce je pravico ali krivico, mo-rino ali nemoralno, to nas ne briga. Nobenega časa ne bomo trtili, da bi dokazali našo pravico, vendar ce bo potrebno, bomo najeli nekaj odvetni-kov in sodnikov, po razlastitvi seveda, kateri nas bodo opravili in storili, kateri se dejanejo postavno. Tako tudi, ce bo treba, bomo našli nekaj učenih ško-fov, ki nas bodo posvetili. Take srla-ri se vedno fakto uredi — vse, kar je močno in mogočno, postane s časoma pravico in moralno. Zato pravimo socijalisti in sindikalisti (sindikalizem je družba posameznikov, združenj z namenom, da bodo začeli kako večje skupno delo ali podjetje, kjer se na-vadno rabi velik kapital, opomba moja), da družabni prevrat ni potreben in pravico, ampak potreben, ker je moč."

3. Kaj pa je to zanikarnosti krivo? Pozabljivost. Popotniki smo, pa ne vemo, kje smo doma; dom pozabimo, pot zgubimo, v nebesih doma, pa v pekel zaidemo. — Veliko poklicanih, malo izvoljenih. Prevelika posvetna skrb, za premoženje, dobro življenje, od ju-trja do večera, od mladih dñij do starosti. Še jednega ocenaša ne utegnimo prav moliti.

"Kaj pa pomaga človeku ves svet" itd. In koliko je takih! Veliko poklicanih, malo izvoljenih.

Prevelika posvetna dobra, kojo vživamo, ali pa iščemo, le na zemlji bi radi nebesa imeli; zato nas za nebesko veselje malo skrbim. Posvetne dobre ljubimo; zato nas gostija nebeska ne veseli. Pride smrt nam dobro-te pobere, in kaj nam pusti? Pekel. Oh, kako malo je takih ljudij, ki bi voljno po strmi poti, skozi ozka vrata v nebesa hodili. Veliko jih je, ki po široki cesti v pogubljenje dero. "Veliko poklicanih, malo izvoljenih."

2. Kaj pa je te zanikarnosti krivo? Pozabljivost. Popotniki smo, pa ne vemo, kje smo doma; dom pozabimo, pot zgubimo, v nebesih doma, pa v pekel zaidemo. — Veliko poklicanih, malo izvoljenih.

Prevelika posvetna dobra, kojo vživamo, ali pa iščemo, le na zemlji bi radi nebesa imeli; zato nas za nebesko veselje malo skrbim. Posvetne dobre ljubimo; zato nas gostija nebeska ne veseli. Pride smrt nam dobro-te pobere, in kaj nam pusti? Pekel. Oh, kako malo je takih ljudij, ki bi voljno po strmi poti, skozi ozka vrata v nebesa hodili. Veliko jih je, ki po široki cesti v pogubljenje dero. "Veliko poklicanih, malo izvoljenih."

2. Kaj pa je te zanikarnosti krivo? Pozabljivost. Popotniki smo, pa ne vemo, kje smo doma; dom pozabimo, pot zgubimo, v nebesih doma, pa v pekel zaidemo. — Veliko poklicanih, malo izvoljenih.

Prevelika posvetna dobra, kojo vživamo, ali pa iščemo, le na zemlji bi radi nebesa imeli; zato nas za nebesko veselje malo skrbim. Posvetne dobre ljubimo; zato nas gostija nebeska ne veseli. Pride smrt nam dobro-te pobere, in kaj nam pusti? Pekel. Oh, kako malo je takih ljudij, ki bi voljno po strmi poti, skozi ozka vrata v nebesa hodili. Veliko jih je, ki po široki cesti v pogubljenje dero. "Veliko poklicanih, malo izvoljenih."

2. Kaj pa je te zanikarnosti krivo? Pozabljivost. Popotniki smo, pa ne vemo, kje smo doma; dom pozabimo, pot zgubimo, v nebesih doma, pa v pekel zaidemo. — Veliko poklicanih, malo izvoljenih.

Prevelika posvetna dobra, kojo vživamo, ali pa iščemo, le na zemlji bi radi nebesa imeli; zato nas za nebesko veselje malo skrbim. Posvetne dobre ljubimo; zato nas gostija nebeska ne veseli. Pride smrt nam dobro-te pobere, in kaj nam pusti? Pekel. Oh, kako malo je takih ljudij, ki bi voljno po strmi poti, skozi ozka vrata v nebesa hodili. Veliko jih je, ki po široki cesti v pogubljenje dero. "Veliko poklicanih, malo izvoljenih."

2. Kaj pa je te zanikarnosti krivo? Pozabljivost. Popotniki smo, pa ne vemo, kje smo doma; dom pozabimo, pot zgubimo, v nebesih doma, pa v pekel zaidemo. — Veliko poklicanih, malo izvoljenih.

Prevelika posvetna dobra, kojo vživamo, ali pa iščemo, le na zemlji bi radi nebesa imeli; zato nas za nebesko veselje malo skrbim. Posvetne dobre ljubimo; zato nas gostija nebeska ne veseli. Pride smrt nam dobro-te pobere, in kaj nam pusti? Pekel. Oh, kako malo je takih ljudij, ki bi voljno po strmi poti, skozi ozka vrata v nebesa hodili. Veliko jih je, ki po široki cesti v pogubljenje dero. "Veliko poklicanih, malo izvoljenih."

2. Kaj pa je te zanikarnosti krivo? Pozabljivost. Popotniki smo, pa ne vemo, kje smo doma; dom pozabimo, pot zgubimo, v nebesih doma, pa v pekel zaidemo. — Veliko poklicanih, malo izvoljenih.

Prevelika posvetna dobra, kojo vživamo, ali pa iščemo, le na zemlji bi radi nebesa imeli; zato nas za nebesko veselje malo skrbim. Posvetne dobre ljubimo; zato nas gostija nebeska ne veseli. Pride smrt nam dobro-te pobere, in kaj nam pusti? Pekel. Oh, kako malo je takih ljudij,

Družba

sv. Družine

(THE HOLY FAMILY SOCIETY)

VZJEDINJENIH DRŽAVAH SEVERNE AMERIKE.

Sedež: JOLIET, ILL.

Vstanovljena 29. novembra 1914
Inkor. v drž. Ill., 14. maja 1915

DRUŽINO GESLO: "VSE ZA VERO, DOM IN NAROD." "VSI ZA ENEGA, EDEN ZA VSE."

GLAVNI ODBOR:

Predsed.—Geo. Stonich, Joliet, Ill. Podpred.—John N. Pasdertz, Joliet, Ill.
Tajnik—Josip Klepec, Joliet, Ill.
Zapis.—A. Nemanich, Jr., Joliet, Ill. Blagajnik—John Petric, Joliet, Ill.

NADZORNI ODBOR:

1. Anton Kastello, La Salle, Ill. 2. John Stua, Bradley, Ill.
3. Nicholas J. Vranichar, Joliet, Ill.

FINANČNI IN POROTNI ODBOR:

1. Stephen Kukar, Joliet, Ill. 2. Anton Trgovčič, Mount Olive, Ill.
3. Josip Težak, Joliet, Ill.

Glasilo: AMERIKANSKI SLOVENEC, Joliet, Ill.

Vsa pisma in denarne pošiljatve se naj naslove na tajnika. — Vse pritožbe
te naj pošljete na 1. porotnika.Podrejeno Društvo za Družbo sv. Družine se sme ustanoviti v kateremski
bodi mestu države Illinois s 8. udi obojega spola.D. S. D. sprejemmo moške in ženske za ude v Društva iz vseh krajev od
6. do 55. leta. Ob pristopu plača vsak član(ica) en dolar v rezervni sklad.IZPLAČUJE SMRTNINE \$250.00 ali \$500.00 dedičem umrlega člana
polno vsoto takoj po sprejemu in sicer še isti dan, ko so vse tozadne
listine v redu in sprejeti v gl. uradu.IZPLAČUJE ODŠKODNINE, katere je deležen vsak član(ica), in sicer:
za popolno izgubo vida na enem očesu vsoto \$100.00;za popolno izgubo vida na obeh očesih vsoto \$250.00;
za izgubo ene roke nad zapestjem vsoto \$100.00;za izgubo obeh rok nad zapestjem vsoto \$250.00;
za izgubo ene noge nad členkom vsoto \$100.00;

za izgubo obeh nog nad členki vsoto \$250.00;

za izgubo najmanj štirih prstov ali cele dlani ene roke vsoto \$50.00;
za izgubo najmanj štirih prstov na eni nogi ali stopala vsoto \$50.00;za zlomljeno hrbitenico vsoto \$100.00, če je ud za vedno nezmožen za vsa
čelo delo.IZPLAČUJE ZA OPERACIJE, česar je deležen vsak član(ica) in sicer
za izplačila vsota \$50.00 za enkratno operacijo na slepiču (appendicitis) in za
enkratno operacijo na kili ali vtrganje m.Za poškodnine in operacije se ne pobira rednih mesečnih asesmentov, tem
več razpiše gl. tajnik na vse člane(ice) primeren asesment kadar je treba iz-
plačati poškodnine ali operacije za ta sklad, da se pokrijejo poškodnine in
izplačila za operacije.Vsak član(ica) je deležen vseh dobrot in pravic (po dne 1. maja 1915), ki
daje D. S. D. takoj ko je bil pravilno sprejet v katero Podružnico in
D. S. D. Poleg tega plačujejo Društva bolniško podporo.Člani(ice) plačajo slednji asesment z ozirom na starost ob pristopu in z
ozirom na vsoto zavarovalnike:

Za \$250.00: Razred. Starost. Asesment Razred. Starost. Asesment.

1	16-20	18c	1	16-20	35c
2	20-25	20c	2	20-25	40c
3	25-30	23c	3	25-30	45c
4	30-35	25c	4	30-35	50c
5	35-40	28c	5	35-40	55c
6	40-45	32c	6	40-45	63c
7	45-50	38c	7	45-50	75c
8	50-55	45c			

Poleg tega plača vsak član(ica) še 5c na mesec za stroške.

PRISTOPILI ČLANI(ICE).

K društvu št. 1, Joliet, Ill.: Margareta Želko, John Mišić, Jolin Zbačnik, Jā-
kob Levstek, Joseph Levstek, Frank Levstek, Joseph Božič, Richard
Praprotnik.Joliet, Ill., 27. sept. — Društvo sv. Družine je imelo v nedeljo svojo red-
no mesečno sejo, katera se je vključila v dnevnemu vremenu udeležilo lepo
število članov.Bojniški odbor je poročal o stanju
bolniških.Društvo je dovolilo, da se po pripo-
ročilu bojniškega odbora in zdravni-
ščik spricjal izplača podpora sled-
čim udan:Brat Marko Gornik je bil bolan 13
delovnih dni in dobil \$13.00 podpore.Brat Jos. P. Rom je bil bolan 33 de-
lovnih dni in dobil \$33.00 podpore.Brat Paul Tomac je bil bolan 24 dni
in dobil ček za \$24.00 bolne podpore.Brat Martin Jakša je bil bolan 12
dni in dobil \$12.00 bolne podpore.Naše društvo dobro napreduje v
več oziroma. Ta teden se je vpisalo
več novih udov, in še vedno se kdo
oglasi za pristop. Upamo, da bo kma-
lu štelo pol tisoč članov(ice), ki do-
sežemo to število, pa bomo napeli svo-
je moci, da bo cel tisoč članov(ice)
v okrožju našega velikega društva.Pa tudi v finančnem oziru napreduje
naše društvo. Dasi plačamo precej
velike vsote podpore vsak mesec, kljub
nizki mesečini, vendar še vedno raste
blagajna.Obenem apeliram tudi na vse tiste,
ki niso še pri nobenem društvenem,da čimprej pristopijo in se tako deloma
preskrbijo za bodočnost, za katero no-
beden ne ve, bo li srečna ali nesrečna.

Kajti človek obrač, Bog pa obrne.

S sobraskim pozdravom
Anton Kastello, tajnik.

IZ BOJNE ČRTE PRI GORICI.

Dalmatinici, (Izvirno poročilo "Slovenec")

Gorica, 31. julija 1915.

O Dalmatinicih se mi hotel nekaj sli-

šati. Povsod čitamo o njih in njih
junaštvu. Borijo se kot levi. Tudi za

najščnejšo in najnežnejšo hvaležno-

stjo! Naprosil sem prijatelja X., ki

je Dalmatinec sam in že leto dni v

oni se ji ne odmaknejo! Dokler je le
eden od njih živ, svojega mesta ne
zapusti; stoji kot skala in bijejo po-
sovačniku, dokler morejo dlati!"Tako se je častnik izrazil o njih, in
res, tako je! Dokazali so že i tukaj
vse to: pri Playeh in tu pri Podgori.
Pometajo s sovačnikom kakor razjar-
jeni lev; gorje onim Lahom, ki pride-
jo v njih pesti. Do sedaj je petkrat
ali šestkrat prišlo med njimi in Lah
do srditih spopadov. Lah so bili v
dvakratni, tudi trikratni premoci. Po-
mehali so se pri takih prilikah kakor
ovce drugi z drugimi. Ni se streljal;
delovalo so bajonetni, puškini beti, kam-
ni, pesti, zobje. Lah so se kotali
kakor krogle po strmini navzdol; pe-
sti so dobivali v glave, da so se kar
onesvečali in se preobračali navzdol
po poboco. Tu je res kar v dejanje
prehajal naš dalmatinški pregovor:
Piui val un "drži ga", che cento "pi-
glia!" —Nekega dne se je šest laških voja-
kov navalilo na enega samega našega.
Ime mu je Delaš, rodom Dalmatinec.
S prvo dvojico je lahko obračunal.
Toda došla sta dva druga. Povalili so
ga na tla, a z njim tudi ona dva; ene-
mu se je kar z zobmi zagrizel v ušesa!
"Ko je došel na prostor za obvezovanje,"
mi je pravil potem zdravnik,
"bil mu so lica in usta polna krví".
Prišla sta nanj še dva druga laška vo-
jaka; toda k sreči opazi nevarnost to-
variša eden naših. Takoju mu prihiti
na pomoč. Vseh šest Lahov je oble-
žalo mrtvih na tleh. Seveda so trpele
tudi njegove kosti, toda trde so kosti
Dalmatinca. Kmalu mu bo vse pre-
šlo! —Pred par dnevi se je vrnil k nam na-
jaz neki četovodja — Medič se zove —,
ki se je nahajal skozi tri ure v stra-
nem ognju. Petdeset jih je bilo, ko so
bili od drugih odrezani. Lah so jih
napadli od spredaj, od leve in desne;
bilo jih je najmanj desetkrat več. Na-
četovodja je edini prišel zopet živ na-
jaz; tudi on je bil ranjen, a živ se jim
nisi hotel udati. Vsi drugi so oblezali
mrtvi na tleh, potem ko so se zadnjega
borili kakor tovariši Leonide. Leonide
bil je grozen spopad na življenje in
smrt. Tudi Lahov je pri tisti prilici
stršalo padlo. Potrdil je to laški čast-
nik, ki je bil v tem boju od naših ra-
njen in zvečer istega dne od nas zajet:
"Quello sono la brava gente! Finché
uno era vivo ci ammazzava. Abbiamo
avuto tante perdite da loro!"Dobijo tudi težke rane, toda vstrajajo
pri boju, dokler le morejo. Pravil
mi je stotnik, poveljnik strojnopošu-
šnega oddelka, kar je sam videl na lastne
oci: "Lah so streljali na nas
težke granate. Kar zapazimo, kako
so se pričeli premikati k napadu. Pri
moji strojni puški se je nahajal izbo-
ren deček. Grubič po imenu. Krogle
je sikal na Lahu, če so se le premakli.
Pa prileti nova granata, ki za-
grabe v zemljo njega in strojno puško.
Zopet se izkopile in prične potem na
vso moč delati z lopato, da bi tudi
strojno puško izkopal. Jaz ga gledam.
Kri mu je vuela iz glave, kjer mu je
kosec granate vsekal težko rano. A
on dela z lopato naprej, grebe, zadira
in odspipa, kakor da bi rane na glavi
ne imel. Vsak trenutek se je ozrl na
Lahu, če se li premikajo.Dobijo tudi težke rane, toda vstrajajo
pri boju, dokler le morejo. Pravil
mi je stotnik, poveljnik strojnopošu-
šnega oddelka, kar je sam videl na lastne
oci: "Lah so streljali na nas
težke granate. Kar zapazimo, kako
so se pričeli premikati k napadu. Pri
moji strojni puški se je nahajal izbo-
ren deček. Grubič po imenu. Krogle
je sikal na Lahu, če so se le premakli.
Pa prileti nova granata, ki za-
grabe v zemljo njega in strojno puško.
Zopet se izkopile in prične potem na
vso moč delati z lopato, da bi tudi
strojno puško izkopal. Jaz ga gledam.
Kri mu je vuela iz glave, kjer mu je
kosec granate vsekal težko rano. A
on dela z lopato naprej, grebe, zadira
in odspipa, kakor da bi rane na glavi
ne imel. Vsak trenutek se je ozrl na
Lahu, če se li premikajo.

Krokodil — domača živil.

V Berolini prihajata iz mode kot
domače živali pes in mačka in na nji-
hovo mesto prihajajo — krokodili.Ljudje, ki misijo, da morajo imeti pri-
hodnje krokodila, pa ne trpijo ne pa-
ne mačka, si kupijo mladega kroko-
dila, ki ne dela nobenega kravala v hi-
ši in tudi ni v nobenem oziru nevaren.

Mesec in njegov vpliv na našo zemljo.

Stockholmska "Politiken" poroča:
Svedski astronom na državni zvezdarni-
ci, Stoemberg, je po 40letnem pre-
iskovanju dognal, da ne vpliva mesecsamo na plimco in oseko na zemlji,
ampak tudi na zemsko ozračje. Ta-
kaj je vredno izvleči.Kroko je padel sum na misijonarjev
služabnika, pa po krievem.Bi dokazal svojo nedolžnost, je slu-
ga sam začel iskat tatu. Med drugim
je bil misijonar vzbudil v nekoli minu-
tah, obrnivši pozornost na delavo-
ščnika.Ali nadaljnja preiskava je po-
kazala, da sled policijskega psa ni bila
pravilna. Orožnik Švanda je našel v sta-
novanju delavca Vitamvasa v Hro-
tovici nekatere reči, ki so Vitamvasa
jako kompromitirale, nakar ga je od-
vedel v preiskovalni zapor. Ker je o-
količina za okilčino izpričevala proti

Vitamviju, je naposled priznal, da je

kratčega dne zvečer ležal na pre-
kraj gozda ter mimoidočega adjunkta
ustrelil. Pomocnik ni imel, ampak
bi bil sam.Na to priznanje so izpu-
stili nesrečnega Eliaša iz zapora, ka-
terege je bil vzel orožnik mnogoglavi
družini in odpeljal vkljenjenega v za-
por. Eliaš je zlahko dokazal svoj
alibi.In omenjeni policijski pes "Wolf"
je bil svoj čas na razstavi policijskih
psov v Brnu odlikovan s prvo
nagrado. Do zdaj je še nerezena u-
ganka, kako je prišel policijski pes na
čisto napačno sled.

Zakuhano sadje.

obvaruje plesnobe, ako pergamentni
papir, katerega priveže čez vrh ste-
klenice, napoijš, ne s kompotom, po-
prej namočiš v raztopini, ki si jo na-
pravil iz treh gramov salicilne kisline
in ene desetine litre špirita. Bacili,
ki delajo plesnobo, poginejo, ko gredo
skozi to zaporo.

Kako se železne posode zakitajo?

Vzemi dva dela žvepla in en del
svince. Žveplo raztopi v stari železni
posodi, potem prideni svinec in pridno
mešaj. Ko je dobro zmešano, preku-
ni na gladek kamen, da se izhladi. Od
tega vzemni in košček in deni v posodo,
ki je prevoljena, ter zacinji.

Policijski pes, ki se je zmotil.

Ponižani in razžaljeni.

ROMAN V ŠTIRIH DELIH IN Z EPILOGOM.

Ruski spisal F. M. Dostoevskij.

Poslovenil Vladimir Levstik.

(Dalje.)

"Diplomat" — njegovo ime mi je znano — je govoril mirno in veličastno, razvajajoč neko idejo. Grofinja ga je pozorno poslušala. Knez se je bodrilno in laskavo smehljal; govornik se je pogostoma obral k njemu, bržkone ceneč v njegovi osebi vrednega poslušavca. Meni so dali čaja in me pustili v miru, kar me je zelo veselilo. Medtem sem opazoval grofinjo. Prvi vtič, ki ga je napravila name, je bil nehote prijeten. Morda je bila že priletna, a meni se je zdelo, da nima več, nego kakšnih osenjindvajset let. Njen obraz je bil še svež in je moral biti nekaj, v dobi prve mladosti, zelo lep. Temnorjavni lasje so bili še dovolj gosti; njen pogled je bil silno dobroten, toda nekako nestanoviten in segavo porogljiv. Toda zdaj se je iz neznanega vzroka ocividno zadrzevala. Tudi mnogo razuma je bilo v tem pogledu, največ pa dobrote in veselosti. Zdelo se mi je, da mora biti nje na glavna lastnost lahkomilnost, želja po nastadi in dobrodušna, dasiravno velika sebičnost. Nahajala se je cisto pod kneževim vodstvom; on je imel silno mnogo vpliva nanjo. Veden sem, da obstoji med njima zveza; slišal sem tudi, da je bil knez za časa bivanja v tujem svetu njeni jako malo ljubousmeli ljubimec; a veden se mi je zdelo in se mi zdi še sedaj, da ju je poleg bivših odnosov vezalo še nekaj drugega, poltajnostnega, nekaj, kakor medsebojno obveznost, osnovana na neznanem mi računu... Z eno besedo, nekaj takega je moralno biti. Veden sem tudi, da knezu dandanažni že presega, dasiravno nju no razmerje ni prenehalo. Morda so ju vezali posebno oziri na Katjo, ki so v svojem zapetku seveda nedvomno izvirali od kneza. Na podlagi tega se je knez tudi izmužil zakonu z grofinjo, katerega je ona v resnici zahtevala, ter ji zagotovil svojo oporo, glede omozitve njene pastorce z Aljošo. Tako sem vsaj sklepal po prejšnjih zaupnih izjavah Aljoše, ki je gotovo moral to in ono opaziti. Deloma po teh izjavah se mi je tudi vedno dozdevalo, da ima knez navzle svoji popolni oblasti nad kneginjo tudi svoj vrak, da se je bojt. Tudi Aljoša tega ni prezrl. Izvedel sem kasneje, da bi bil knez grofinjo rad z nekom omožil, in da jo je deloma s tem namenom tudi poslat v Simbirsko gubernijo, nadejaje se, da ji najde primernega moža na deželi.

Sedel sem v poslušal, ne vedoč, ker naj brž med štirimi očmi izpregovorim s Katarino Feodorovno. Diplomat je odgovorjal grofinji na njen vprašanje o sodobnem položaju, o pričenjajočih se preosnovah in o tem, ce se jih je treba batiti, ali ne. Govoril je mnogo in dolgo in z oblastno mimoščjo. Svojo idejo je razvijal natančno in razumno, samo da je bila že sama na sebi zoprina. Trdil je zlasti to, da bo na njej duh preosnov in poprav prezgodaj rodil gotove sadove; toda pričo teh sadov se bodo ljudje izpametovali, novi duh ne bo opečal same v gotovih krogilih družbe, temveč splošno, in gojenje starih naprav se bo pričelo s podvojeno močjo. Izkusnja bo sicer žalostna, toda zelo koristna, ker bo pokazala, kako je treba vzdrževati te osrečuječe stare naprave, in podala k temu novih podatkov, torej je celo želeti, da bi neprivednost čimprej vrhunc doseglja. "Brez nas ni obstanek," je zaključil, brez nas ni stala še nobena družba pakoncu. Mi ne bomo izgubili, temveč pridobili; prišli bomo čimdalje bolj na vrh in izrek, ki si ga moramo zapisati v sedanjih časih: "Pire ca va, mieux ca est!" Knez se je nasmejal z zoprimnim sočutjem. Govornik je bil popolnoma zadovoljen s seboj. Bil sem tako neuimen, da sem že hotel ugovarjati, toda iztreznil me je knežev strupeni pogled, ki se je naložil pred meni. Zazdelo se mi je, da knez pričakuje od mene kakšnega čudnega in mladeničkega izbruhra; morebiti ga je celo želeti, da bi se naslašal nad tenim, ko bi se jaz osmešil. Obenem pa sem bil prepričan, da diplomati gotovo prezrejo moj ugovor, ker mora mti mene samega ne opažati. Nerodno mi je postalo v tej družbi; toda Aljoša me je otel.

Tihio je pristopil k meni, dotaknil se moje ramen in me prosil za par besed. Uganil sem, da je poslan od Katje. Res je bilo tako. Trenutek kasneje sem že sedel ob njeni strani. Najprej si je pozorno ogledala vso mojo znamenost, kakor bi hotela reči: "Takšen si torej!" V prvem trenuteku oba njeva mogla najti besed, da nadaljujeva najni razgovor. Toda bil sem prepričan, da je treba le izpregovoriti, pa ne bo več umolknila, makar do jutra. Tisti "pet ali šest ur pogovora", o katerih mi je prepovedal Aljoša, mi je prišlo na um. Tudi Aljoša je nestrpočakal, kadaj pričneva.

"Kako da ničesar ne govorita?" je izpregovoril in naju pogledal z nasmehom na obrazu. "Sešla sta se, pa molčata."

"Ah, Aljoša kakšen si... Bova že," je odgovorila Katja. "Toliko se imava pomeniti, kaj ne, Ivan Petrovič, da ne veva kje začeti. Zelo pozno sva se

dala dogovoriti. Z vnemo ga je začela karati in mu dokazovati, da oče rayno zato lival Natašo, da bi ga prevaral z navidezno dobroto, in vse to le z namenom, razigrati njuno zvezo, hoteče neopazno navdati Aljošo samega z mrzljino do Nataše. Goreče in bistromuno je izvajala, kako ga je Nataša ljubila, kako nobena ljubezen ne odpusti tega, kar on počenja z njo, in da je pravi sebične edinole on, Aljoša sam. Pomalem ga je pripravila Katja do globoke žalosti in popolnega kesanja; sedel je poleg nju, gledal v tla, ni odgovoril niti besede več in je bil popolnoma potri; izraz trpljenja je bil na njegovem licu. Toda Katja je bila neizprosna. Opazoval sem jo s skrajno radovednostjo, da čimpreje spoznamo to čudno delo. Kdo je še popoln otrok, toda čuden otrok, otrok s prepičanjem, s trdnimi načeli in s strastno, pribojeno ljubezno do brete in pravčnosti. Ako jo je bilo zares še mogoče imenovati otroka, je spadal v vrsto zamisljajočih se otrok, kakor nih je dovolj v naših rodbinah. Videti je bilo, da je že mnogo mislila. Zanimalo bi bilo, pogledati v to modro glavico, v kateri so se mešale popolnoma otroška ideje in nazori z resno osnovanimi vitski in nazori, ki jih je dalo Katji življenje, obenem pa z idejami, ki so ji bile še neznanec, še neimenjele med življenjem, a so jo očividno globoko prevzele, zajeta iz beriva in sprejemane od nje tako, kakor bi jih bila sama pridobil. Tisti večer in kasneje se mi zdi, da sem jo precej dobro proučil. Imela je zelo gorko in dozvetno srce. V nekaterih slučajih je kar nekako zanemarila oblast premašovanja sebe same, ker je cenila resnico nad vse; vsako pravilo, navezano na prazne oblike, pa je smatrala za naveden predtek, in zdi se mi, da je čutila zmagoščevanje ob tem svojem prepičanju, kar ni nenavadno pri ognjevitih žnačajah, tudi v poznejših letih ne. Toda to jo je obdajalo s posebno mikavnostjo. Zelo rada je mislila in iskala resnice, a bilo je tako malo pedantska in tako otroško vročevrnja, da se je človek že ob prvem pogledu spravil z vsemi njenimi originalnostmi in se zanjubil vanje. Spomnil sem se Leva in Borisja, in zazdelo se mi je, da je vse to popolnoma naravno. In čudno; njen obraz, v katerem ob prvem pogledu nisem videl nobene krasote, zato je postajal že tisti večer vsako minuto lepsi in mikavnejši. Ta naivna razvojenost otroka in razmišljajoče ženske, ta otroška in nad vse resnicno ljubna žeja resnice in pravice, in nemajomana vera v svoje stremljenje, vse to je obsevalo njenje osebo s krasno zarožo odkritosčnosti in z nekakšno vziščeno, duhovno lepoto; in kdor jo je gledal, je začel razumevati, da ni tako kmalu mogoče izčrpati vsega potemena troskatev, ki se ne nikone vsa naenkrat vsakemu navadnemu, nečurečemu pogledu. Postalo mi je jasno, da jo mora Aljoša strastno vzljubiti. Ako sam ni mogel misliti in presojati, pa je ljubil tiste, ki so zanj mislili in celo želeti — Katja pa ga je bila že vse po svoje varuštu. Njegovo srce se je v svoji dobrati mahoma pokoravalo vsemu, kar je bilo pošteno in lepo. Katja pa se je pred njim že mnogo odlikovala v vsi odkritosčnosti svoje otroške duše in svojih simpatij. On ni imel niti kapljice lastne volje, ona pa je imela mnogo volje, vztrajne, silne in ognjevitve volje, in Aljoša se je nagibal le k tistem, ki jih je znal vladati in ukazovati. S tem deloma ga je priklenila nase v začetku njunega razmerja tudi Nataša, toda Katja je imela veliko prednost pred Natašo, namreč to, da je bila sama že otrok in je imela to po vsej prisilki še dolgo ostati. To njen otroštvo, njen jasni um, obenem pa majhno pomankanje razsodnosti, vse to je bilo nekako bolj sorodno z Aljošo. Čutil je to in zato ga je Katja vedno silnje vlekla nase. Prepričan sem, da kadar sta se sama razgovarjala med seboj, je prišlo razen resnih "propagandnih" razgovorov Katarine Feodorovne prav pogostoma oštrelval Aljošo in ga je imela že na uzdi, vendar je očividno lagje občeval z njo, nego z Natašo. Bila sta bolj primerna drug za druga, in to je bilo glavno.

"Dovolj, Katja, dovolj, dovolj; ti imaš vedno prav, jaz pa ne. To je zato, kar je twoja duša boljša od moje," je dejal Aljoša, vstal in ji podal roko v slvesu. "Takoj pojdem k nji, niti pri Levu se ne zglašim..."

"Ali se ne sramuje takih besed?" je rekla Katja in vsa zagonjala od jeze.

"Čemu bi se sramoval? Kakšna si vendar, Katja! Saj jo ljubim bolj, nego ona misli, toda ko bi me ljubila resnico, kakor jaz ljubim njo, bi mi gotovo žrtvovala svoje veselje. Res je, da me sama pošilja od sebe, toda vidim ji na obrazu, da ji je težko; to je toliko, kakor bi me sploh ne pošiljal."

"Ne, to ni kar tako!" je vzkljuknila Katja in se zopet obrnila k meni s pogledom, ki se je svetil od jeze. "Priznaj, Aljoša, priznaj takoj, da ti je dopovedal tvoj oče! Ali sta danes govorila? Ne izkušaj me prekaniti; takoj bom izvedela vse! Ali je tako ali ni?"

"Da, on je govoril tako," je dejal Aljoša v zadregi. "Kaj je na tem tako hudega? Danes je govoril z me noči prijazno in prijateljsko, njo pa mi je vedno hival, tako da sem se kar začudil: tako ga je razžalila, in se vedno hoval."

"In vi, vi ste mu verjeli," sem rekla jaz, "vi, kateremu je dala vse, kar je mogla dati, in se celo sedaj, ko je bila vse njen skrb za, da ne bi vam bilo morebiti dolgačas, ali da ne bi vam je imala priložnosti, obiskovati Katarino Feodorovno. In kar naenkrat ste verjeli takšnemu krievemu natolceanju. Ali vas ni nč sram?"

"Nehvaljez?" A kaj; on se nikdar ničesar ne sramuje! je dejala Katja in zasmahuši nanj z roko, kakor bi bil že popolnoma izgubljen človek.

"Kaj vama je pravzaprav?" je nadaljeval Aljoša z žalostnim glasom. "In vedno si takaša, Katja! Vedno sumiš v meni samo zlo... O Ivanu Petroviču niti ne govorim! Vidva mislita, da ne ljubim Natašo. Ako sem rekel, da je Nataša sebična, sem hotel te reči, da me preveč, da me že čez mero ljubi, to pa je hudo zame in zano. Oče me nikdar ne bo pogovoril, tudi ko bi me hotel; ne dam se mu. On nikakor ni rekel, da je sebična v slavbeni zmislu; saj sem ga razumel. Izrazil se je ravnotak, kakor sem zdaj povedal: da me ljubi preveč, tako zelo, da sega nje ljubezen že do sebičnosti, da je hudo meni in nji, in da nama bo kasneje še huj." Zdi se mi, da ima prav malo dobrega na sebi."

"Tudi meni. V tem se torej strinjam in zato nama bo sodba lažja. Govoriva sedaj o Nataliji Nikolajevni. Veste, Ivan Petrovič, čakala sem vas (Nadaljevanje na 7. strani.)

POŠLJITE NAM EN
PAPIRNAT DOLAR
in prejeli boste po ekspre...
eno steklenico HAMILTON
CLUB PURE WHISKEY (one
full quart) in enočino flage
SOMA PORT WINE. Ob
steklenico oddajte v tem
zakoju, in za en sam pac
nat dollar. Pisite C. F. ZA
RUBA & CO., 318 Third Av.
Pittsburg, Pa.

JOHN STEFANICH
N. W. Phone
348
Slovenska Gostilna:
vino domače in importirano,
fino žganje in diceče smodke.
915 N. Scott St., Joliet, Ill.

Oba telefona 215.

WERDEN BUCK
511-13 Webster Street,
JOLIET, ILL.

Tu dobite najboljši cement, apno, \$

Tu dobite najboljši CEMENT, AP
NO, ZMLET KAMEN, OPEKO,
VODOČNE ŽLEBOVE, ter
vse kar spada v gradivo.

MEHAK IN TRD PREMOG.
Chicago Phone 225.

W. J. LYONS
Naš office in Lumber Yard na vogu
DES PLAINES I NCLINTON ST.

Geo. Svetlecich

PRVI SALUN
ONKRAJ MOSTA

Chicago Telephone 3868.

107 RUBY STREET, JOLIET, ILL.

DOBRODOŠLI!

Garnsey, Wood & Lennox
ADVOKATI.

Joliet National Bank Bldg.

Oba tel. 891. JOLIET, ILL.

Metropolitan Drug Store
N. Chicago & Jackson Sta

Slovanska lekarna
+ JOHNSONOV +
"BELLADONNA" OBLIZI

REVITALIZU
HROMOSTI
BOLESTI & KOLIK
BOLESTI - CLENCH
NEVRALGIJA PROTIN
OTPLJOSTI MUSC
SLADOSTEM KROZ
SLABOSTI & CLENCH
PUJČNIH IN PREH
MERAZENJU - ŽIVOTU
VNETJI OPREZ NEGR
PRELAJEVU
BOLESTIH & LEDJ
HODEM KAŠLU

Posebnost so naše

"The U. S." 10c in "Meerschaum" 5c.

Na drobno se prodajajo povsod,
na debelo pa na:

108 Jefferson Street, JOLIET, ILL.

VRNIMO SE!

CENA \$1.00.

V LEKARNAH.

Ako hočete preprečiti bolezni, imajte vedno pritočno TRINERJEV LI
NIMENT in ribljite telo z njim kadar ebitite najmanjšo bolest, bodisi revma
tično ali nevrallično. Cena 25 in 50c, po pošti 35 in 60c.

JOSEPH TRINER,

IZDELVATELJ.

1333-1339 South Ashland Ave.

CHICAGO, ILL.

Mi hocemo tvoj denar
ti hočeš naš les

Ce boš kupoval od nas, ti bomo vse
lej postregli z najnižjimi tržnimi cene
nimi. Mi imamo v zalogi vsakovrst
nega lesa.

Za stavbo hiš in poslopje mehki in
trdi les, lath, cederne stebre, desk in
singlene vsake vrste.

Naš prostor je na Desplaines ulici
blizu novega kanala.

Predno kupiš LUMBER, oglasi se
pri nas in oglej si našo zalogu! Mi te
bomo zadovoljili in ti prihranili denar.

Učite svojo deco slovensko

moliti in čitati

iz povsod priljubljene knjige, katera se imenuje

KATEKIZEM

KI GA JE SPISAL NAŠ POK. REV. F. S. ŠUSTERŠIČ.

Stane s poštino vred samo 25c

ZA VEČJA NAROČILA PRIMEREN POPUST.

Pišite ponj na:

Amerikanski Slovenec, Joliet, Illinois

Edini in dolgoletni slovenski in polski pogrebni zavod in konjušnica. Kočije in ambulanci pripravljeni počni in podnevi. Najboljša postrežba za krste, ženitve in pogrebe. Najlepše kočije. Cene zmerne. Ženske slučaje oskrbuje soproga, ki je izkušena v tej stroki. — Tel. So. Chicago 249.

W. WALKOWIAK

Pogrebni Zavod in Konjušnica.

1749 COMMERCIAL AVE.

SOUTH CHICAGO, ILLS.

DOMAČA NARAVNA OHISKA VINA

kakor Delaware, Catawaba, Iwes, i Concord prodaja

Josip Svete

1780-82 E. 28th St., LORAIN, OHIO.

Concord rudeče vino 60c galona

Catawba belo vino 80c galona

Te cene veljajo od 25 galonov naprej, pri manjih naročilih cena po dogovoru.

Pri vseh teh cenah je Vojni Davek že uračunan. Vina so popoloma naravna, kar jamicim. Naročilo je pridejati denar ali Money Order.

LJUDSKA BANKA

Vložite svoj denar na obresti v največjo in najmočnejšo banko v Jolietu

Vlade Zd. Držav,
Poštne Hranilnice
in Države Illinois.

Hranilnica

Nad 12,000 najboljših ljudi v Jolietu ima tu vložen denar. Pod vladno kontrolo.

3% obresti od vlog. Začnite vlogo z \$1.
First National Bank

PREMOŽENJE NAD \$4,500,000.00

SLAVNOZNANI

SLOVENSKI POP
proti žeji - najbolje sredstvo.
Cim več ga piješ tembolj se ti priljubi.

Poleg tega izdelujemo še mnogo drugih sladkih pičač za krepčilo.

BELO PIYO

To so naši domači čisti pridelki, koje izdeluje domača tvrdka.

Joliet Slovenic Bottling Co.
913 N. Scott St. Joliet, Ill.

Telefoni Chi. 2275 N. W. 480, ob nedeljah N. W. 344

PONIŽANI IN RAZŽALJENI.
(Nadaljevanje s 6. strani.)

kakor človek, ki tiči v temi in čaka luči: Razjasnite mi vse to, zakaj v najglavniji točki sodim le po ugibanju iz tega, kar mi je pravil Aljoša. Drugačega človeka nisem imela, da bi kaj izvedela. Povejte mi pred vsem, če bosta po vašem mnenju Aljoša in Natalija Nikolajevna drug z drugim srečna ali ne? To je glavno vprašanje. To moram vedeti pred vsem zavoljo svoje končne odločitve, da vem, kako ravnati."

"Kako je mogoče z gotovostjo soditi o tem?"

"To se razume, da ne z gotovostjo," mi je segla ona v besedu, "temveč, kakor se vam zdi, kajti vi ste zelo patmen človek."

"Po mojem mnenju ne moreta biti srečna."

"Zakaj ne?"

"Zato, ker ne sodita drug k drugemu."

"To sem si mislila tudi jaz!"

In kakor v globoki muki, je sklenila ročice.

"Povejte mi natančneje. Veste jaz bi silno rada videla Natašo, ker bi se moralna z njo mnogokrat pomneniti, in ker se mi dozdeva, da medve z njo razrešive vse. Zdaj pa si jo vedno v duhu predstavljam, kako bistromina, resna, resnicljubna in lepa mora biti. Kaj ne?"

"Da."

"Tudi jaz sem bila prepričana o tem. Ako pa je takšna, kako je mogla vzlubit decka, kakoršen je Aljoša? Razloži mi; to tolkokrat premišljujem."

"To se ne da razložiti, Katarina Feodorovna, težko si je predstavljati, zakaj in kako je mogoče vzlubit. Da, on je otrok. Toda, veste li, kako je mogoče vzlubit otroka?" Sreča se mi je omehčalo, ko sem gledal njo in njeni očesi, ki sta se pozorno, z globokim, resnobnim in nestrenanim zanimaljem upirali vame. "In čim manj je Nataša sam apodobna otroku", sem nadaljeval, "čim resnejša je, tem prej ga je mogla vzlubit. On je silno resnicljuben, odkritosrčen in naiven, včasih uprav graciozno naiven. Morda ga je vzljubila — kako nai rečem? — iz nekakega sočutja. Velikodusno sreča je zmožno ljubezni iz sočutja. Sicer pa čutim, da vam ne morem razložiti nicensar; zato pa vprašam vas sanjih, če ga ljubite?"

"Smelo sem ji zastavil to vprašanje, čuteč, da njegova držnost ne more skaliti brezmejne, deviške čistosti njenе duše."

"Bog mi priča, da se ne vem," je odgovorila ona in mi jasno pogledala v oči, "a zdi se mi da ga zelo ljubim..."

"Vidite torej. Ali pa morete povedati, zakaj ga ljubite?"

"V njem ni laži," je dejala ona po kratkem pomislu. "In kadar mi glede naravnost v oči in pri tem kaj predpoveduje, mi zelo ugaja... Poslušajte Ivan Petrovič, vi ste moški, jaz pa dekle; ali je prav, da govorim z vami take reči?"

"Kaj pa je takšnega v tem! Tako. Seveda, kaj, je takšnega v tem! Onile," in pokazala je s prstkom na skupino, sedečo pri samovaru, "pa bi gotovo rekli, da ni prav. Ali imajo prav, ali ne?"

"Ne! Saj cutite v srcu, da bi ravnavali krivo; torej..."

"Tako delam vedno," je odgovorila; očividno ji je bilo do rega, da se kolikor mogoče nagovori z menoj. "Kakor hitro se začutim v zadregi, takoj vprašam svoje sreči; in kadar je srce mirno, sem mirna tudi jaz. Tako je vsekdar treba ravnati. In vzrok, da govorim z vami tako odkrito je ta, da ste tako dober človek, in ker poznam vase prejšnje razmerje z Natašo, pred Aljošo; plakala sem, ko sem poslušala to povešt."

"Kdo pa vam jo je povedal?"

"Kdo drugi, kakor Aljoša; tudi on je imel pri tem solze v očeh. To je bilo prav lepo od njega in mi je zelo ugajalo. Zdi se mi, Ivan Petrovič, da ima on vas rajši, nego vi njega. Takimi recimi se mi priplukila. Drugič pa zato govorim z vami tako odkrito, kakor sama z seboj; ker ste zelo modor človek, in mi lahko v marsičem pomagate z naukom in nasvetom."

"Kako veste, da sem tako pameten, da vas morem učiti?"

"Kako vprašujete?"

Zamislila se je.

"O tem sem izpogovorila le mimo grede; govorila zdaj o tem, kar je poglavito! Poučite me, Ivan Petrovič, kako naj ravnati, ko se zavedam, da sem Natašino tekmovalka? Zato sem vas ravno vprašala, ali bosta srečna. Noč in dan razmišljaj o tem. Natašin položaj je strašen! Popolnoma jo je nelah ljubiti, mene pa ljubi čimdale bolj! Kaj ne?"

"Zdi se, da."

"In vara jo. On sam ne ve, da jo nevaha ljubit, ona pa gotovo ve. Kako mora trpeti!"

"Kaj pa hočete, Katarina Feodorovna?"

"Mnogo načrtov imam," mi je odgovorila resnobno, "toda venomer se plasim. Zato sem vas čakala s toliko nestrenostjo, da bi mi vi pomagali do odločitve, vi, ki vse to mnogo bolje poznate. Vi ste zdaj za mene nekakso božanstvo. Veste, izprava sem mislila tako: ako se ljubita, potem je treba, da dosežeta svojo sreco, in zato je moja dolžnost, da se žrtvujem in jima pomagam. Kaj ne?"

"Vem, da ste se že žrtvovali."

"Da, žrtvovala sem se, a potem, ko je začel hodiči k meni in me ljubiti

vedno bolj, sem jela misliti, in zdaj se vedno vprašujem: ali naj se žrtvujem, ali ne? To je zelo slabo, kaj ne?"

"To je naravno," sem ji odgovoril, "tako mora biti; vi niste krivi..."

"Ne verjamem; vi zato govorite tako, ker ste zelo dobri. Jaz pa menim, da nimam popolnoma čistega srca. Ako bi imela čisto srce, bi vedela, kaj mi je storiti. A pustiva to! Kasneje sem izvedela več o njunih razmerah od kneza, od mame, od Aljoše samega, in sem tako mislila, da nista par; vi pa ste mi danes potrdili. Zamislila sem se, se bolj; kaj sedaj? Ako bi imela nesrečna, je vendar bolje, da ločita; in nato sem sklenila, izprasiši vas natančneje o celi stvari in peljati se sama k Nataši, da rešim začelo skupno z njo."

"A kako jo hočete rešiti; to je vprašanje."

"Porečem ji: 'vi ga ljubite nad vse; zato morate ljubiti tudi njegovo srečo bolj od svoje lastne in se ločiti od njega.'"

"Toda kako ji bo pri srcu, ko bo slišala te besede. In ako vam pritrdi, ali bo imela moč, to storiti?"

"To je ravno, kar premišljujem noč in dan in in..."

In naenkrat se je razjokala.

"Vi ne verjamete, kako mi je žal Nataša," je še spetnila z ustnicami, drhtecimi od solz.

Tu ni bilo nobenega dostavka. Molčal sem in jo gledal, in se jaz bi se bil najrazjokal od nekake ljubezni, ki me je obšla. Kakšno milo dete je bilo to! Nisem je maral še vprašati, zakaj se smatra za zmožno, osrečiti Aljošo.

"Vi gotovo ljubite glasbo?" me je vprašala, ko se je nekoliko pomirila, se vedno zamišljena od nedavnega joka.

"Ljubim jo," sem ji odgovoril nekako začuden.

"Ako bi bil čas, bi vam zasyrial tretji koncert Beethovena. Ravno zdaj ga igram. Tam so vsa ta čustva, — ravno takšna, kakoršna navdajajo se danjene, tako se mi dozdeva. Toda o tem drugič."

"Videti vam je, kako je včasih nekaj zgodilo?"

"Začela sva govoriti o njenem namernavajušem svodenju z Natašo, in kako bi se dalo vse to napraviti. Rekla mi je, da pazijo nanjo; mačeha da je sicer dobra in jo ljubi, toda ji je nobeno ceno ne dovoli, seznamiti se z Natalijo Nikolajevno; zato da se je odločila za vrnjanje. Dopolnil se včasih pelje na izprehod, toda skoro vedno v grofinjo. Včasih se grofinja ne pelje z njo, temveč jo pušča samo s Francozinjo, ki je sedaj bolna. To se dogaja takrat, kadar grofinja holi glava; in zato je treba čakati njenega glavobola. Dotlej pa hčice pregorči svojo Francozinjo, zelo dobrošeno stanko, ki živi pri njej kot nekakšna tovarisica. Končni klinček je bil ta, da nikakor ni mogoče naprej naznačiti dneva za sestanek z Natašo.

"Ako se seznamite z Natašo, vam ne bo žal," sem dejal jaz. "Ona vas sama zelo želi spoznati, in to je potrebno in da bo vedela, komu izroča Aljošo. Zalosti pa naj vas ta stvar nikar preveč. Čas jo bo rešil tudi brez vaše skrbi. Kaj ne, da pojdeš na deželo?"

"Da, kmalu, morda že čez mesec dni," mi je odgovorila ona. "Znano mi je da knez to zahteva."

"Kako mislite, ali pojde Aljoša z vami?"

"Na to sem že mislila," je dejala z dolgim pogledom. "Menda pojde?"

"Seveda."

"Moj Bog, saj ne vem, kaj bo še iz vsega tega! Veste, Ivan Petrovič, pišite vam bom o vsem, pogostoma in mnogo." Že zdaj vas začenjam mučiti. Ali boste pogostoma prihajali k nam?"

"Ne vem, Katarina Feodorovna, to zavisi od razmer. Morda me sploh ne bo."

"Zakaj ne?"

"To bo posledica raznih vzrokov, v prvi vrsti pa mojega razmerja do kneza."

"To je nepošten človek," je odločno dejala Katja. "Veste kaj, Ivan Petrovič, kaj pa, ko bi jaz prišla k vam? Ali bi bilo to prav, ali napačno?"

"Kakor sami mislite."

"Jaz menim, da bi bilo prav. Obiskala bi vas..." je dodala z nasmehom.

"Zato ravno govorim, ker vas ne le spoustujem, temveč ste mi tudi jako dragi... In mnogočesa se moram naučiti od vas. Rada vas imam... Menda vendar ni grdo, da vam pripovedujem vse to?"

"Kaj bo grdo! Saj ste tudi vi meniže dragi kakor sestra!"

"Torej hočete biti moj prijatelj?"

"O, da," sem ji odgovorila.

"Vidite, onle tam bi pa gotovo rekli, da je grdo in da mlada deklica ne sme tako ravnati," je pripomnila ona in mi spet pokazala na trojico ob čajni mizi.

"Ah moj Bog, pa ste takoj razumljeni. Sicer pa ste mi sami dovolili, da semem govoriti z vami kot prijatelji. Toda kaj pre, nizemcer si se nisem zastrelil vašega prijateljstva. Vince ni slaboo; poskusite!"

"Vidite, dragi moj Ivan Petrovič, to dobro

POD ČIKOVO HRUŠKO.

Humoreska. Spisal Iv. Baloh.

Milan je bil pomožni uradnik pri gozpodu notarju. Narava ga ni obdarila s posebnimi darovi, tudi nči nči posebno telesno lepoto. Bil je majhen, čokat, okorne hoje. Dasi je že davno minula doba, odkar je šel zadnjikrat na nabor, vendar ni bilo pod nosom njegovega širokega obraza nicesar strega, kar imenujemo brke. Obraz njegov je bil, kakor so rekli ljudje, grd, njegov pogled zoperen. Razumeša je imel še to naravno slabost, oziroma bolezen, da mu je rado teklo iz očij. Vendar pa je bil Milan dobrega, poštenega sreca, in to ga je ravno bolelo, da ga svet ni razumel, še več, ni razumeti hotel. Edini, ki ga je poznal in enil njegovo delo, je bil njegov predstojnik. Dasiravno je bil že četrt let v njegovem uradu, si nista prisla nikdar navskriž. Bil je vester, natančen, kakor ura. Pa tudi izhajal je lahko s svojo plačo. Četudi so vsi drugi uradniki tožili o slabih časih, je bil Milan vedno zadovoljen s svojo usodo. Še več, ne samo, da ni težko izhajal s svojimi mesečnimi 80 kromami, celo na strani je imel za silo skoro dva stotaka. Ni čuda, ni kadil, ni pil, stanoval je zunaj trga, kjer je za stanovanje in postrežbo plačeval mesečno le par kron, zjutraj in zvečer si kuhal sam, opoldne pa obedoval v gostilni. Tako je teklo Milianu življenje mirno mesece in leta. Toda Milan je občutil v svojem srcu nekaj, kar mu je bilo doslej neznano — sam je bil. Občeval že itak ni z ljudmi, razum kar je bilo nujno potrebno; on je bil: ali v pisarni, ali doma v svoji izbi pri knjigah in časopisih, ali pa sam na izprehodu v senci košatih hrastov. In to samoto je čutil Milan vedno bolj in bolj. Ko bi preiskali vse skrite kote Milanovaga sreca, tudi o davno minilih dijaških letih, tedaj ne bi mogli najti nicesar, kar se imenuje — ljubezen. Sedaj pa, ko je že davno minula pomlad njegovega življenja, se je rodilo, kar mu je bilo doslej neznano. Izpočetka se je branil, se hotel namenoma raztresti s kako knjigo, pa vedno mu je bila pred očmi podoba sosedove — Milke.

Milka je bila šivila. Le par sto krokov od Milanova hišice je stanovala ona — noč in dan pri svojem šivalnemu stroju, ona, ki je bila kriva nemirnih ur in noči Milanovih. Misil je, da bo ta njegova bolezen prešla sama ob sebi, toda čim bolj se je branil, tem bolje mu je bilo pri srcu. Milka je imela krasen glas. Kadar je Milan pri službi božji slišal njen milodoneči organ, tedaj ga je pretreslo do dna duše, in kadar je o večernem mraku slišal iz njenih ust milo pesem, tedaj ni zaspal, dokler se niso zaprle same njegove trudne oči. Spoznal je, da tako ne more iti dalje. Tudi ga je opomnil njegov predstojnik, da je pri narekovani manj pazljiv, vedno bolj raztresen. Zato je sklenil stvar, resno vzeti v roke in poprati pri Milki, ali bi šlo ali ne. Še vesel je bil te misli. Zdela se mu je že kar naravno, da prideta Milan in Milka skupaj. On bo v pisarni, ona delata doma, oba pridna, poštena in varčna. — Kdo bi si mogel želite lepšega življenja?

Toda Milan je naletel na ovire, katerih ni pričakoval. Tisti, ki je bil vroč njegove nesrece, je bil sedoved Tine. Tine je prisel iz Amerike, prinesel s seboj par tisočakov, bil po svojem stanu zidar. In slučaj je hotel, da je tudi Tine rad postal pod Milkinim oknom, da je tudi njemu Milka delala nemirne noči. Za to seve ni vred Milan. Sploh se mu je zelo nemogoče, da bi Milka med njim in Timetom, če bi prišlo do resnega vprašanja, si izvozil poslednjega. Saj bi bila pri njem gospa, pri Timetu pa le kmetica. Kadarkoli je šel v pisarno, je šel mimo Milkinega okna, izpregorovil prijazno besedo, podaril dišečo cvetko, in bil je vesel, da je dobil prijazen odgovor. Bolelo ga je pa, da je na koru skupaj pel Tine z Milko, on pa ne, ker ni imel tudi tega naravnega daru. Ker je pa videl in slišal od ljudi, da tudi Tine misli na Milko, tedaj se je v njegovem srcu vzbudilo še hujše čustvo, kakor ljubezen, namreč — ljubosumnost. In temu je sklenil Milan narediti konec. Razun par razgledni še nikoli ni pisal Milki. Zdaj pa se je odločil, da jo resno vpraša, da ali ne. Enkrat itak mora priti, čim preje, tem bolje. Vsedel se je ter s tresoco roko napisal Milki pisimo, naj pride zvečer v mraku na kratke, rešen pogovor pod Čikovo hruško. Ko je šel zjutraj zgodaj kot navadno v pisarno, je položil pismo na Milkinino okno in vesel odšel. Kar odleglo mu je pri srcu, ker ni dvomil, da se vsa stvar srečno izide.

Tisto jutro je pa šel Tine z vozom v gozd po les. Bril je močan veter in slučaj je hotel, da je odnesel pismo z okna par korakov na tla. Vesel je prizvrgel Tine svojo znano pesem, in ko zagleda pismo na tleh, ga pobere in odpre. Najprej ga je streslo po celiem telesu, spustil je par kletiv in lepih imen čez tege škrice, potem se globoko zanišil, se okrenil in odzvrgal naprej. Njegov načrt je bil gotov. — In ta je bil za Milana usoden. Tisti dan sta bila oba zadovoljna. Milan v svoji pisarni, Tine pa v gozdu; oba sta komaj čakala večera. Čim bliže je prihajal mrak, tem počasneje so tekle ure

obema. Danes ali nikoli ne, je dejal Milan pri svojem peresu; danes ali nikoli ne — Tine pri svoji sekiri.

Večer je nastal. Kot ponavadi je prišel Milan domov, skuhal si svoj čaj in mimo čakal osme ure. Tedaj je pa tudi Tine že privozil domov in imel za svoj načrt vse pripravljeno. Nenavaden vesel je bil Tine tisti večer. Dočakal so ga vpršali, kaj vedno leta nočoj v podstresje, Tine pa ni nič odgovarjal, ampak mimo živigal naprej. Izgovoril se je doma, da ne bo večerj — in je odšel.

Mrak je legal na zemljo. Manjkalo je le še nekaj minut do osme ure in Milan pogleda skozi okno. Pa kako se začudi, ko vidi, da Milka že pod bruško stoji. Zaskrbelo ga je, ko je videl, da ima Milka bel predpanski. Previdnija je, je vzkliknil Milan, preveč se vidi, bi kmalu zapazili ljudje. Tedaj hitro vzame klobuk in palčico ter gre iz sobe deloma vesel, deloma razburjen. Pa kako se začudi, ko vidi, da s ovratu zaklenjena. Odpira in odpira s svojim ključem, pa vse zastonj, duri se niso dale odpreti. Tedaj je misil, da je gotovo njegova postrežnica pustila ključ v ključavnici, da ne more ven, ali pa je tako usojeno. Kaj sedaj? Milan gre nazaj v sobo, pristopi k oknu in zaklječe polglasno: Milka! Milka! Zdelo so mu je še bolj pesniško, če bo ona prišla pod njegov okno. Toda lepa Milka ni hotela nicesar slišati. Pihal je sicer veter in ona bi moralta slišati, saj je imela izvrsten posluh. Toda vse zastonj Milan je klical in klical, Milka pa se ni premaknila s svojega mesta. Kaj storiti? Milanova soba je bila majhna in ozka, ravno tako so bila okna. Miljan je že večkrat prišla poprej misel, kako bi se rešil v slučaju ognja iz svoje sobe. In tedaj je vedel, da je težko šlo! Sedaj je bila pa ta pot edina rešitev, če hoče priti do Milke. Tedaj je poizkusil Milan najprej z glavo, in ker takoj ni šlo, potem pa z nogama skozi okno. Obleko si je raztrgal, obraz razpraskal, roke odrgnali. Toda, da je le šlo!

Tedaj pa je blizu Čikove hruške v starem čebelnem panju sedel skrit — Tine in se na ves glas krohotal, ko je mal, kako se Milan rešuje iz svoje neprostovoljne ječe.

"Oh, ta smola," vzklikne Milan, ko skoči srečno skozi okno na tla. Ko si oblike poravnava, še enkrat zaklječe: Milka! Pa Milka je ostala neizprosna, kakor poprej. Tedaj se Milan urnih korakov napoti naprej. Tine se skrije še bolj v čebelnjak in pričakuje trenotka. —

Nastal je tajinstven mrak. Milan pride do Milke, jo potrka na rame, pa kako se začudi, ko vidi, da je privezana za hruško, Milka sama pa iz slame —

"Ha, ha, ha!" — se začuje kakor grom iz čebelnjaka. Milana je pretreslo, kakor bi ga strela zadela. V tistem hipu pa je že pripelito trikrat po njegovih licih, da je daleč odmevalo: čof-čof-čof! Milan je takoj spoznal vso resnost položaja in iz njegovih ust so prišle samo te besede: "Oh, Tine!"

Okrenil se je in šel domov. Tedaj vidi, da je kljuka pri ključavnici zvezana v vrsto, da je bilo torej nemogoče priti ven. In zopet je vzkliknil Milan: "Oh, ta Tine!"

Tisto noč ni zatusil Milan očesa. Doli po klanec pa je vriskal Tine tako naglas, kot se nikoli. Vsak juhuju Timetov je rezal kakor nož Milanova srce.

"Oh, ta Tine, ta Tine," tako je vzkliknil Milan še sto in stokrat, zagrenilo se mu je življenje, ampak ženil je niko nikoli več.

ZA KRATEK ČAS.

Potres leta 1895.

Hlapce v Šiški pri Ljubljani je legal v potresni noči na svisi, zjutraj pa se je vzbudil med krovami v hlevu. Potres je bil svisi zasukal tako, da je fant padel v hlev, ne da bi se bil vzbudil. Ko je videl, da je med živinom, vzkliknil je nepopisno presenečen: "Ktir hudič je bio teku neumen, de je krave na svisi prpelu!"

Humor izvoščeka.

Gospod: "Držite vendar vajeti; konj se vam je spasil!"

Izvošček: "Ne smem. Moja žena je predsednica sufragetk."

V naglici.

Mlad gospod: "Gospodična, če imate ravno srce pri roki, bi vas prosil za obovo."

Neljuba pomota.

Amerikanski urednik je izgubil na ta-češčen način dva zvesta naročnika: Neki oče, ki je imel dvojčka, vprašal je urednika, kako naj pomaga otrokom, da ne bosta toliko trpele sedaj, ko dobivata prve zobe; neki poštnik pa je prosil, da bi mu naznani pomokoč zoper kobilice, katere mu hcejo pokončati vse sadno drevo. Urednik je odgovoril v "listnici urednikovi" obema, a po nesreči je zamenil vpršalca. Oče dvojčkov je dobil odgovor: "Pokrite jih s slamo ter jo zažig-

te. Drobijo se bodo še nekaj sekund valjali v ognji, a skoro se jih izgnebit." — Oni pa, ki je vpršal zaradi kobilice, prejel je ta-le odgovor: "Dajte jim nekaj kapljic ricinovega olja in drgnite jih rahlo čeljust s slonokoščeno palčico!"

Požigalec.

Bogati angleški lord Makwel je zavaroval vse svoje zgorljive zoper skodo po požaru. — Čez nekaj let je hotel z zavarovalnicu nekoliko poslati ter ji je poslal poziv, naj mu povrne škodo, katero ima s tem, da je požig šest zabojev havan in 100 kilogramov finega tobaka, skupaj za 260 gld. Zavarovalnica, ki je takoj spoznala lordove muhe, izplačala mu je vestno zahtevanih 200 gld, a ga potem zatožila — kot požigalca.

Kako se človek zagovori.

Pri porotnem sodišči zagovarja odvetnik hudodelca in reče med drugim: "Pomislite, gospodje porotniki, tudi to, da je zatožen gluh in da torej ni mogel slišati glasu svoje vesti!"

Pri porotnem sodišči je zagovarjal odvetnik tatu ter končal govor takole: "Gospodje, ko bi bili vi v tem času namesto tega moža, ne vem, ali ne bi bil kdo izmed vas tudi segel po uri, saj je ležala tako vabno na mizi v tem hipu ni bilo nikogar v sobi!"

Dva tatova sta ukradla nekaj žita in sta zasačena prišla pred porotnike. Državni pravnik je poudarjal, da se morata oba ostro kaznit. Zakaj pri obeh so okolnosti, katere obtežujejo njuno hudo delstvo. Prvi tat se je držil krasti o belem dnevi, drugi pa v mirni noči, ko pošteni ljudje spe.

Ko je zagovornik zašli, reče ves začuden porotnikom: "Tožnik graja pri mojih varovancih sedaj, da se je držal podnevi, drugič pa, da ponoči. Za Boga, gospodje porotniki, povejte mi, kdaj naj bi tedaj kradej pošten človek?"

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

W. H. KEEGAN
POGREBNIK.

Slovenci v La Salle in okolici: Kadar potrebujete pogrebnika se obrnite na to tvrdko in prepričani bodite, da boste najbolje postreženi, ker ta zavod je najboljši ter mnogo cenejši kot drugi.

V slučaju potrebe rešilnega voza (ambulance) poklicite nas po telefonom, ker smo vedno pripravljeni — po dnevi in ponoči.

Vse delo jamčeno.

POSTREŽBA TOČNA VSAK ČAS.

W. H. KEEGAN,
Telefona št. 100 — vsak čas.
Cor. 2nd and Joliet St., La Salle, Ill.

POZOR ROJAKINJE!

Ali veste, kje je dobiti najboljše meso po najnižji ceni? Gotovo! V mesnici

Anton Pasdertz

se dobijo najboljše sveže in prekajene klobase in najokusnejše meso Vse po najnižji ceni. Pridite torej in poskusite naše meso.

Nizke cene in dobra postrežba je naše geslo.

Ne pozabite torej obiskati nas v našej mesnici in groceriji na vogalu Broadway and Granite Street.

Chic. Phone 2768. N. W. Phone 1113

Rojakom priporočamo sledeče blago.

Kranjski Brinjevec, zabor (12 steklenic) za	\$10.50
Kranjski Slivovec, zabor (12 steklenic) za	\$10.50
Baraga, zdravilno grenko vino, zabor (12 steklenic) za	\$5.00
Ravbar Stomach Bitters, zabor (12 steklenic) za	\$7.00
Kentucky Whiskey, Bottled in Bond Quarts, zabor (12 stekl.) za	\$10.00
S. L. C. Monogram, Bottled in Bond Quarts, zabor (12 stekl.) za	\$10.00
Cognac Brandy, zabor (12 steklenic) za	\$9.00
Hollaand Gin, zabor (15 steklenic) za	\$12.00
Rock and Rye, Quarts, zabor (12 steklenic) za	\$6.00
Californijsko Vino, zabor (25 steklenic) za	\$7.00
Californijsko Vino, zabor (25 steklenic) za	\$6.00
Domača Vino, v sodih po 6 galonov, 10 galonov, 25 galonov in 50 galonov, galon po	75c

Z naročilom je poslati Money Order ali Bank Draft. — Pišite v slovenskem jeziku na:

Slovenian Liquor Co., Joliet, Illinois.

Fred Fehring Brewing Co.
JOLIET, ILL.

PIVO V STEKLENICAH.

Cor. Scott and Clay Sts.... Both Telephones 26.... JOLIET, ILLINOIS

FIRE INSURANCE.	W. C. MOONEY
Kadar zavarujete svoja poslopja zoper ogenj pojrite k	PRAVDNIK-ADVOVAT.
ANTONU SCHAGER	4th fl. Joliet Nat. Bank Bldg., Joliet
North Chicago Street	Ko imate kaj opraviti s sodnjo oglasite se pri meni.

Popolnoma varno naložen je denar

Hranilnica in posojilnica v Kandiji

PRI NOVEM MESTU, KRAJSKO

Vloge se obrestujejo s 4<